

ODDÍLOVÁ HYMNA

Vpřed, vzhůru před námi nový svět.
Před námi prapor, ten vítá den,
život chceme žít, život není sen.
Vpřed, vpřed, v záři zlatý květ,
rozepněme křídla před námi nový svět.
V dálavách slunných čeká na nás den,
v záři ranního slunce je zaplaven.

Zní v dál, v dál zvoní zvon polední.
Pevný je krok náš, kde slunný kraj,
v hrudi nám však zpívá srdce divnou báj,
v dál, v dál naše mládí sní,
kol nás je ráj, radostných mladých dní.
Půjdeme lesy a lučinami v dál,
až tam kam vítr nikdy nás nezavál.

Již hled', hled' my domovu jsme blíž.
Byly jsme tam, kde lesů kraj,
v svém chladném stínu tak mnohý chová taj.
Hled', hled', jak dohasíná den,
každý se domů vrací okouzlen.
Dnes byl to sen a zítra práce zas,
my půjdeme ruku v ruce vždy v každý čas.

ŘECKO

Lipnice 2016 – táborový zpěvník

OBSAH

ANDĚL.....	13
AUTOBUSY.....	9
BĚDA PORAŽENÝM.....	17
DUŠE Z GUMY.....	10
GRÓNSKÁ PÍSNIČKA.....	22
HOLČÍČÍ A KOČÍČÍ.....	18
JASNÁ ZPRÁVA.....	5
JEDEME ZA SLUNCEM.....	1
KŘÍŽOVKY.....	24
LOTR INTELEKTUÁL.....	7
MARIE.....	14
MĚSTO S PĚTI VĚŽEMI.....	23
MÍLE.....	12
MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA.....	28
NAGASAKI HIROŠIMA.....	15
ODDÍLOVÁ HYMNA.....	30
ON-LINE.....	20
PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD.....	4
PÍSKAJÍCÍ CIKÁN.....	25
PLANE OHNISKO V LESE.....	29
PRINCEZNA ZE MLEJNA.....	26
SAMETOVÁ.....	3
SLADKÉ MÁMENÍ.....	21
SOUTĚŽ.....	19
SVATEBNÍ.....	16
TABÁČEK.....	6
UKOLÉBAVKA.....	27
VEČERKA.....	29
WHISKY, TO JE MOJE GUSTO.....	11
ZELENÉ FRANCOUZSKÉ PLÁNĚ.....	8
ZVONÍK.....	2

PLANE OHNISKO V LESE

- D A D**
1. Plane ohnisko v lese, tichá pieseň sa nese,
z dálky odpovie echo, ozvenou pozdrav náš.
- D A D**
- /: Čuj, čuj, čuvaj :/ ozvenou pozdrav náš.
2. Už sa vatra rozhádá, vedúcich hlas svoláva,
děti v dumaní z lesa, kol ohňa dokola.
/: Pojd' k nám, pojd' k nám :/ kol ohňa dokola.
3. Ten čo sa blúdil lesom, ide k vatre za hlasom,
bratrovi povie heslo a jméno čo si dal.
/: Čuj, čuj, čuvaj :/ a jméno čo si dal.
4. Vatra radostně prská, nas spojí láska bratská,
A čisté predsavzetie vždy každý splní rád.
/: Čuj čuj, čuvaj :/ vždy každý splní rád.

VEČERKA

1. Zapad den, slunce svít,
vymizel z údolí, z temen hor,
odpočiň každý kdos boží tvor.
2. V lesa klín, padl stín,
hasne již vaty zář, svatý mír,
kráčí z hor, usíná boží tvor.

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA (Z. Svěrák a J. Uhlíř)

C G
Slunce šlo spát
F G
za hromádku klád
C Ami G
na nebi hvězdy klíčí.
C G F G
Už nepracuj, mravenečku můj,
C G C
schovej se do jehličí.

C F C G
R: Máš nožičky uběhané,
C F G
den byl tak těžký.
C F C G
Pojď, lůžko máš odestlané
C F C
v plátku od macešky

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

R:

JEDEME ZA SLUNCEM (Roháči)

G E F C
1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
G7 C
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
E
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
F C G7 C
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:

C E
R: Jedeme za sluncem a holky mávají,
F C G7
jedeme za sluncem o kousek blíž,
C C7 F
jedeme za sluncem, no to je nával,
G7 C
kdo umí, pozdraví, třeba „těpic!“

2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká: „Nemám trampy rád,“
když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas.

R:

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádnéj prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.

G7 C
R: + nebo „ahoj!“

ZVONÍK

Emi **C**

1. Na hoře, na věži houpá se zvon,

D **Emi**

a za ním stál právě on.
Byl zvoníkem z povolání,
a měl jedno velké přání.

R: Trámy a kameny, trámy a kameny jen,
z okna ven, na dvůr dát.

2. Chytli ho, bili ho, mlátili, mučili,
za to, že chtěl žít a milovat,
že nechtěl dál svoje oči upírat
na věčnou zkázu, zkázu lidí.

R:

3. Proč nejsem z kamene, říkám si pro sebe
proč smutnou cestou, já musím jít.
Esmeraldo krásná, já nechci žít bez tebe,
ty jediná jsi mi dala víc.

R:

4. Pak lano do rukou vzal, mohutné zvony
s ním rozhoupal.
Zvony, ty sladké zvony,
ze všeho nejvíc miloval.

R: Trámy a kameny, trámy a kameny jen,
z okna ven, na dvůr dát.
Olovo na lidi, olovo na lidi dát,
jak Quasimodo z Rotterdamu.

Kde cesta necesta tady je má nevěsta
Nerovná se jí žádná z princezen

Vím jednou oudolí vím já pěkně mlejn
Vedle něj rybník s rákosím
ta dívčí co ji znám je má bílá princezna
tu si já vod pan táty vyprosím
ta dívčí co ji znám je má bílá princezna
tu si já vod pan táty vyprosím

UKOLÉBAVKA (Nezmaři)

Ami **C** **G** **Dmi**

1. Máš už spát, klidně spát,

C **E** **Ami**

sen ti vrátka otevírá,

Ami **C** **G** **Dmi**

máš už spát, klidně spát,

C **E** **Ami**

křídlem noc únavu stírá.

C **Fmaj7**

R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,

C **E** **Ami**

flétna jim tichounce zpívá,

C **G** **Dmi**

máš už spát, klidně spát,

C **E** **Ami**

sen ti vrátka otevírá.

2. Vím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.

R:

PRINCEZNA ZE MLEJNA

G **Ami** **G**
Vím jedno návrší zámek nádhernej
G **G7** **C**
Z nejhezčích pohádek ho znám
G
stavěnej z křišťálu Sahá k nebi pomálu
C **D** **G**
Povětrí přijde k duhu princeznám
C **G**
stavěnej z kryšťálu Sahá k nebi pomálu
C **D** **G**
Povětrí přijde k duhu princeznám

Bílý je lilium bílej krásnej sen
Bílý je pravý hedvábí
Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou
Jiná mě na tom světě nevábí
Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou
Jiná mě na tom světě nevábí

C, G, E

A **D** **A**
Vím jedno oudolí vím já pěkněj mlejn
D
Dobře to v temhe mlejně znám
A
Bydlí tam panenka Oči má jak pomněnka
D **E** **A**
Jinou už na tom světě nehledám
D **A**
Bydlí tam panenka Oči má jak pomněnka
D **E** **A**
Jinou už na tom světě nehledám

Vím jednou oudolí vím já pěkněj mlejn
Míří sem cesta s přívozem
Kde cesta necesta tady je má nevěsta
Nerovná se jí žádná z princezen

SAMETOVÁ (Žlutý pes)

- C** **F** **C** **F**
1. Vzpomínám, když tehdy před léty začaly lítat rakety,
C **Ami** **F** **G**
zdál se to bejt docela dobrej nápad,
saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
a někdo se moh' docela dobře flákat.
2. Když tam stál rohatej u školy a my neměli podepsaný úkoly,
už tenkrát rozhazoval svoje sítě,
poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

C **G** **Ami** **F**
R: Vzpomínáš, taky s tu žila, a nedělej, že jsi jiná,
C **G** **F** **G** **C**
taková malá pilná včela, taková celá sametová.

3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
kytičky a úsměvy sekretářok,
sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
ale to nevadí, já mám taky nárok.
4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
hlavu plnou Londýna nad Temží,
a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
a pazoura se mu trumfama jenom hemží.

R:

5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
kopyta měl jako z Arizony,
přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
a po něm tu zbyly samý volný zóny.

R: [: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
byla to taková krásná cela a byla celá (sametová) ... :]

PÍSEŇ, CO MĚ UČIL LISTOPAD *(Wabi Daněk)*

I. **G C G C**
Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

R: **F C G**
Listopadový písně od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Křížovky, křížovky s tajenkama,
vy mě vždycky potěšíte když jsem sama,
křížovky, křížovky, dobře je nám spolu,
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů,
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů,
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů.

PÍSKAJÍCÍ CIKÁN *(Spirituál kvintet)*

G Ami G Ami G Ami Hmi Ami
I. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo píská.

- Ohlédne se a „propána!“, v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
- Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
- Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
„ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská.“
- Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
„kež vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.“
- Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
- Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská.

KŘÍŽOVKY (Jaroslav Uhlíř)

G C G
Křížovky, křížovky s tajenkama,
C D
vy mě vždycky potěšíte když jsem sama,
G C G
křížovky, křížovky, dobře je nám spolu,
C G D G
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů,
C G D G
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů.

G
Posvátný býk na čtyři – atis,
D
odstraňovač bradavic – lapis,
citoslovce skákací – hop,
G
pravoslavný duchovní – pop.
Běžné jméno pro feny – asta,
D
a týdeník pro ženy – Vlasta,
otec kněžny Libuše – Krok,
G
má to dvanáct měsíců – rok.

Křížovky, křížovky s tajenkama,
vy mě vždycky potěšíte když jsem sama,
křížovky, křížovky, dobře je nám spolu,
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů,
když to nejde vodorovně, jde to shora dolů.

Krásný, jemný anglicky – fine,
zesílená zápornka – i ne,
český herec na tři je Lír
a ozdoba pod nosem – knír.
Pamatuj, že sarmat je Alan
a mladý muž nářečně – chalan,
Olomouc má na autech – OL,
škůdce našich šatníků – mol.

JASNÁ ZPRÁVA *(Olympic)*

G
I. Skončili jsme, jasná zpráva,
Emi **C** **D**
proč o tebe zakopávám dál,
Ami **C** **G**
projít bytem já abych se bál

2. Díky tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Emi Hmi Emi Hmi
R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
Emi G D
telefon, cos ustříhla mu šňůru,
Emi Hmi Emi Hmi
knížku krásně zbytečnou, co má Iživý děj,
Emi G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Ami D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešlas mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

3. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

TABÁČEK (Chinaski)

D

I. Haló, kdo je tam? Po zaznění tónu

G

A

Mi zanechte zprávy a buďte zdraví.
Haló, nejsem doma, no je to fakt bída
Volané číslo vám neodpovídá.

Emi

A

R: Polevím z vysokejch otáček,

D

Hmi

pohoda, klídek a tabáček.

Emi

A

Půl dne noviny číst a pak cigáro,

D

Hmi

Chci to tak mít nejmíň na stálo.

Emi

A

D

Nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.

2. Neřešte to, pane, to je případ ztracenej,
doufám jenom, že z toho nejste vykolejenej.
Dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení
neřešte to, pane, tohle nemá řešení.

R:

3. Volané číslo je odpojené
a bude odpojené, žádný né že ne.
Volané číslo včetně mojí tváře
vymažte ze svého adresáře.

A pokuste se tvářit nešťastně
Všude se dočítám, že umřu předčasně.
A taky vím, že obtěžu okolí
Čekám konec, zatím nic nebolí.
Víceméně se to dobře vyvíjí,
život je návykovej a někdy zabíjí.

R:

MĚSTO S PĚTI VĚŽEMI (Spiritual Kvintet)

Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,

C

F

C

G

C

F

C

pět má město věží, haleluja.

C

R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,

G

G7

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C

F

C

G

C

F

C

pět má město věží, haleluja.

Můžeš tam jít, odkud chceš a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš a tvoje kroky hradby střeží,
pět má město věží, haleluja.

R:

Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.

Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.

R:

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA (Jaromír Nohavica)

- D** **Emi** **A7** **D**
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D **Emi** **A7** **D**
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi **G** **D**
[: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi **A7** **D**
snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otrásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

LOTR INTELEKTUÁL (Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř)

F **C**
Dáme klukovi školy,
F **C**
ať to stojí cokoli,
G **C**
nešetříme na chlapci,
F C G C
táto, šáhni do kapsy.
Když zná lupič písmena,
stane se s ním proměna,
když zná lupič dějiny,
tak je úplně jiný.

C F C G
Bude to ozdoba loupežnické bandy,
bude mít brejličky a možná i kšandy,
posune řemeslo zas o kousek dál,
C F G C
bude to lotr intelektuál.

Naučí se francouzsky,
bude nosit licousky,
naučí se mluvnici,

Naučí se německy,
řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plyně,
může loupit v cizině.

R:

ZELENE FRANCOUZSKÉ PLÁNE (Asonance)

I. **D** **G** **Emi**
Tak jakpak se máš, Willy, příteli můj,
A **G** **A**
dovolíš, jen si sednu do stínu na hrob tvůj.
D **G** **Emi**
Horkým letním sluncem jsem rozpálená,
A **G** **D**
chodím celý den a jsem unavená.
Emi
Podle náhrobku vidím – slavils osmnáct let,
A **D** **A**
když jsi v zbytečné válce opustil tenhle svět.
D **Emi**
Doufám, že zemřel jsi čistý a hned,
A **G** **D**
že jsi nestřílel první, když přišel rozkaz vpřed.

R: **A** **G** **D**
Hrály píšťaly k tomu, nesli tě zpátky domů
Emi **A** **D**
a zazněly salvy, když tě spouštěli níž.
G **A**
A když kněz dělal kříž nad tvým tělem,
G **Emi** **A** **D**
začly dudy zvolna hrát tesknou píseň.

2. Zanechal jsi tu dívku nebo snad ženu svou,
vzpomínky v jejím srdci nikdy nevyblednou,
i když zemřel jsi dávno, před mnoha lety,
v jejích očích jsi zůstal osmnáctiletý.
Nebo jsi pouhý cizinec beze jména
v dlouhém seznamu padlých, jehož připomíná
zažloutlá fotka chlapce s hnědýma očima,
která nikoho dávno už nezajímá.

R:

SLADKÉ MÁMENÍ (S tebou mě baví svět)

G **D**
R: Sladké mámení, chvíle závratí,
D7 **C** **G**
střípky zázraků, které čas už nevrátí.
Sladké mámení, dalek lákavých,
vůně snů těch starých snů nádherných.

D **C**
Léta tryskem padí, čas nikoho příliš nešetří,
D **G**
rychle k městu zády, nebo jako v mládí na Petřín.
D **Ami**
Žádne jízdy řády, žádný shon a žádné závětrí.
C
Vytáhnout ze starých skříní sny,
D
ten starý song pořád nejvíc zní.

R:

Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a přístavů.
Do slunce se koukat, všechny trable házet za hlavu,
být jak pták, vznést k oblakům, dát nový lak oprýskaným snům.

R:

ON-LINE (Jaksi Taksi)

úvod: **Ami, F, G, Ami, F, C, G**

Ami F

Mám tě rád tisíckrát budeme si
večer e-maily posílat,

G

už tě mám nahranou v počítači,

E

tvoji adresu a to mi stačí.

Nemusím se z domu nikam hnát,
budem na obrazovce lásku prožívat,
chceme mít děti, tak co nám brání,
spolehne se přece na klonování....to go!!!

Ami F

Kdo má hodně chce ještě víc,
už se těším, až poletím na měsíc,

G

pošlu ti seshora sms-ky,

E

anglicky rusky anebo česky.
Internet extranet ona nebo on,
ke kráse ti dopomůže silikon,
virtuální realita jsme v ní oba,
je to naše moderní doba.

Ami F
R: Žijeme on-line, myslíme on-line,

C

G

milujem on-line, skončíme off-line.
Už nehledáme smysl jako kdysi,
máme přece DVD CD a PC,
co si máme myslet, dovíme se z TV,
abychom se náhodou nezmýlili.
Lidi bez kořenů bez minulosti,
upřeně hledíme do naší budoucnosti,
naposled se zeptám, co jsem zač,
než se i ze mě stane počítač.

3. Na francouzských pláních vlčí máky kvetou,
barvy ze strání svítí pestrou paletou,
horký letní vítr začal od moře vát,
žádné pušky a plyn, žádný ostnatý drát.
Jenom tisíce křížů tady v písku stojí
a svým tichým hlasem k oblakům žalují,
že z touhy člověka vládnout vzešlo utrpení,
že zničil a proklel celá pokolení.

G

A

R: + A když kněz dělal kříž nad tvým tělem,

G

Emi

A

D

začly dudy zvolna hrát tesknou píseň...

AUTOBUSY (Spirituál kvintet)

C

F C

G

1. Autobusy přijíždějí, autobusy přijíždějí,

C

Emi

Ami F

C

G7 C

možná, že už zítra, možná, že už zítra pojedeme za nadějí.

2. [: Známe zemi vyvolenou, :]
[: do vysněné brány :] nevejdeme po kolenou.
3. [: Pojedeme staří, mladí, :]
[: že tu zůstat nechcem, :] našim pánům nejvíc vadí.
4. [: Policajti s tváří bledou,
[: marně do nás buší, :] stejně s námi nepojedou.
5. [: Pod jednou či pod obojí, :]
[: spojme svoje srdce, :] svoboda, ta za to stojí.
6. [: Povedeme život nový, :]
[: nepobrali všechny, :] snad se vozy vrátí, kdo ví?

DUŠE Z GUMY (Chinaski)

C **G**
I. Mám duši gumovou a srdce ze železa,
Dmi **F**
ale když zavoní mi tvoje kombinéza,
duše se vzedme, a srdce zabuší
Modravý obláček zavoní ovzduším
Kola se protočí, letíme vpřed,

patníky lížem – jsou sladké jak med
A večer po šichtě, jémíne panečku,
všichni tam společně hodíme zpátečku

C **G**
R: [I: Mám duši z gumy a boky plechový
Ami **F**
Jsem jenom dopravní prostředek kolový
C **G**
Mám duši z gumy, a srdce z ocele,
Dmi **F**
přesto ho miluji, řidiče přítele :]

Vždyť jenom pro tebe, můj pane řidiči,
buší mi motor a vše voda v chladiči
Vždyť jenom pro tebe, ach ty můj motor
blinkry mi blikají a blatník mi kvete.

Po vlídném doteku šoféra prahnu,
kdykoli bude chtít vždycky mu zahnu
A večer po šichtě, jémíne panečku,
společně hodíme zpátečku

C **G**
R: Až jednou, za mnoho dní,
Ami
na kilometru posledním,
C **G**
já hrdě vypustím svou duši
F
Dík, žes vždycky jel tak, jak se sluší

Mé drápky stojí na stráži
a tomu já je ukáži,
kdo nechová se jemně
k mé Elišce a ke mně.

R:

SOUTĚŽ (Poletíme)

G **C** **D**
Vyhlašuji soutěž o lákavé ceny,
G **C** **D**
každý, kdo to slyší, je přihlášený,
hnedka vám vysvětlím, o co tady jde,
kdo nejdál nahulatej doběhne

G **C** **D**
R: Kdo nejdál nahulatej doběhne,
G **C** **D**
kdo nejdál nahulatej doběhne,
G **C** **D** **G**
kdo nejdál nahulatej doběhne, o to jde!

Ano, přiznávám, je to trochu riskantní,
policii to nepotěší, musíte být rychlí,
až zazní moje tři dva jedna teď,
všechno si sundáme a oběhneme svět

R: Ten, kdo bude nejdál, bude vítězem,
bude to šampion, stane se příkladem,
ukáže celému světu, že to pořád jde,
že nahulatej člověk nejdál doběhne...

R:

HOLČÍČÍ A KOČÍČÍ (Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř)

C **G** **C**
I. Mám ráda kočku Elišku,
G **C**
spí pod postelí v pelíšku
F **C**
a někdy velmi jemně
F **G**
si přilehne i ke mně.

Jestli tam mezi zvířaty
mít důlek pěkně vyhrátý,
v tom důlku tmavošedém
mi s Eliškou si předem.

F **G** **C** **Ami**
R: Jsem trochu holčičí a trochu kočičí.
F **C** **F** **G**
Něco mám prý od rodičů, něco od číči.
F **G** **C** **Ami**
Jsem trochu holčičí a trochu kočičí.
F **C** **G** **C**
Po kočce se každá holka ráda opíčí.

2. Já našlapuju zlehounka
a trhám třásně z běhounka,
já nesnáším se s psisky
a piju mlíko z misky.
Mám chuť se s někým kočkovat,
musím se dát však očkovat,
nejlépe v době jarní
službou veterinární.

R:

3. Vy koukáte se po očku
copak je tohle za kočku,
jak pyšně klade tlapky
a jestlipak má dráčky.

Až jednou, za mnoho dní,
naposled motor zavrtní
Děkuju, že na naší trase,
jels jako pán, a ne jako prase!

R:

Mám duši z gumy – společně hodíme zpátečku
Mám srdce z ocele – řidiče přítele
Mám duši z gumy – společně hodíme zpátečku
Mám srdce z ocele

WHISKY, TO JE MOJE GUSTO (Limonádový Joe)

C **G** **C** **G**
R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi **G** **C** **Ami** **Dmi** **G**
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
C **G** **C** **F**
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi **C** **Ami** **C** **Ami**
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C **G** **C**
jen když je co pít.

Cmi **Fmi**
Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi **G**
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi **Fmi**
kdo chce se stát mužem, ten whisky pije rád,
G **C**
a proto všichni mužem společně zazpívat:

R:

MÍLE (Waldemar Matuška)

G C G Emi
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
G C D
jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špínou třísnil šat?

C D G Emi
R: To ví snad jen dešť a vítr kolem nás,
C D G
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.

R:

hou, hou, hou, že byl jsem tady,
hou, hou, hou, umřel hlady,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován,

BĚDA PORAŽENÝM (Klíč)

C Emi F G
1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede,
C Emi C D
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
F Ami G C G F G C
vae victis, amen, amen.

2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.

3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pout' volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.

4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

5.=1.

SVATEBNÍ (Jaromír Nohavica)

D A7 G A7

1. Barokní varhaník navlík si paruku

D A7 G A7

a pudrem přemázl tvář,
Magda a Jan se drží za ruku
a krácejí před oltář.

D A7 G A7

Hou, hou, hou, zvony bijí,
hou, hou, hou, a já v sakristii,
hou, hou, hou, tajně schován,

D A7 G A7 D

hou, hou, hou, zamilován.

2. Tři krásní velbloudi – dar krále Hasana
frkají před kostelem svatého Matěje,
bílý je pro Magdu, černý je pro Jana,
ten třetí, černý vzadu pro mě je.

Hou, hou, hou, už jsou svoji,
hou, hou, hou, a já v černém chvojí,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.

3. Na staré pramici po řece Moravě
příplouvá kmotr Jura,
fidlá na housle, klobouk má na hlavě
a všichni křičí: hurá, hurá!

Hou, hou, hou, už jdou spolem,
hou, hou, hou, a já za topolem,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.

4. Ech, lásko, bože, lásko, zanechala si ně
a to sa nedělá,
srdce ti vyryju na futra předsíně,
abys nezapomněla,

ANDĚL (Karel Kryl)

C Ami C G7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

C Ami C G7 C

přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7

- R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C Ami C G7

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C Ami G7 C Ami G7 C

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

MARIE (Tomáš Klus)

G **H**
Je den. Tak pojď Marie ven.

C **D**
Budeme žít. A házet šutry do oken.

Je dva. Necháme doma trucovat.
Když nechtějí – nemusí. Nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
Tak Marie. Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.
Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství – kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.

Aniž by kdokoli. Cokoli tužil.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.
Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.

NAGASAKI HIROŠIMA (Mňága a Žďorp)

C **G** **F** **G** **C** **G** **F** **G**
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C **G** **F** **G** **Ami**
z takový lásky většinou nezbyde nic,
F **C** **F** **C** **G**
z takový lásky jsou kruhy pod očima,
C **G** **F** **G** **C** **G** **F** **G**
a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma.

Jsou jistý věci co bych tesal do kamene,
tam kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam kde není, tam mě to nezajímá,
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy byla zima,
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z takový lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima,

[: a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma. :] (4 x opakování)